

20 stycznia 1931 r.

B02c 15/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 12768.

Kl. 50 c 15.

Maschinenbau-Anstalt Humboldt
(Köln-Kalk, Niemcy).

B02c 15/10

Młyn rurowy.

Zgłoszono 7 listopada 1929 r.

Udzielono 29 listopada 1930 r.

Pierwszeństwo: 29 listopada 1928 r. (Niemcy).

Znane już są młyny rurowe, z których mlewo odprowadza się prądem powietrza przyczem dla ułatwienia odprowadzania mlewa na nasadzie wylotowej umieszczone są żebra w kształcie śruby. Powietrze unosi jednak mlewo w ilości niedostatecznej, ponieważ żebra nie mogą wywołać dokładnego zmieszania powietrza z mlewem.

Wskutek tego zdarza się często, że mlewo nagromadza się w młynie coraz w większej ilości i zatyka nawet wylot. Ponadto nie można zapobiec temu, aby wraz z materiałem mialkim nie był unoszony również materiał grubszy.

Niniejszy wynalazek usuwa powyższe wady w ten sposób, że w młynie rurowym, a mianowicie po jego stronie wlotowej, u-

mieszczona jest obok dna młyna ścianka, zaopatrzona w szczeliny oraz kieszenie, które podnoszą mlewo przesypujące się przez owe szczeliny, wymierzone w ten sposób, że aczkolwiek mlewo przez nie przechodzi, to jednak kule, mieszczące się w młynie, nie mogą się przedostać. Kieszenie znajdujące się na ścianie szczelinowej mogą być ukształtowane w sposób prosty, na przykład tak, żeby ścianka ta posiadała większą ilość promieniowych żeber. Materiał drobny przesypuje się przez szczeliny, kieszeniami zostaje podnoszony aż do najwyższego położenia odpowiedniej kieszeni, wysypuje się z niej i dostaje się do wciągającego go prądu powietrznego. Dzięki temu mlewo miesza się dokładnie z prądem

powietrznym. Powietrze może unosić z młyna mlewo w dostatecznej ilości, wobec czego unika się zatkania przewodu rurowego. Poza tem w samym młynie następuje wstępne przesiewanie mlewa, ponieważ przy odpowiednim nastawieniu prąd powietrza nie może wynosić wysypującego się z kieszeni materiału grubszego, lecz materiał ten spada wewnątrz młyna nadół, dostaje się pod kule i ulega ponownemu przemiałowi.

Wynalazek można z korzyścią uzupełnić w ten sposób, że szczeliny wykonywa się w odnośnej ścianie wpobliżu powierzchni mielenia. Ponieważ materiał miałki gromadzi się przeważnie w najgłębszym miejscu młyna, t. j. wpobliżu dna, przeto ten sposób wykonania szczeliny ma tę zaletę, że przez ściankę szczelinową wychodzi jedynie materiał zmielony miałko.

O ile nie dałoby się uregulować szybkości powietrza w młynie w ten sposób, aby z młyna wychodziła z zupełną pewnością całkowita ilość gotowego mlewa, to można zastosować ścianę szczelinową z kieszeniami również i po stronie wylotowej młyna. Szczeliny w tej ścianie muszą posiadać jednak takie wymiary, aby kieszenie podnosiły tylko taką ilość mlewa, jaka nie wywoływałaby zasypania niem nasady wylotowej. Innemi słowy, główna ilość mlewa stale będzie wychodzić przez ścianę szczelinową po stronie wlotowej.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia młyn w przekroju podłużnym, a fig. 2 — widok ściany ze szczelinami w kierunku strzałki A.

Ściana szczelinowa c znajduje się po stronie wlotowej młyna rurowego a. Posiada ona żebra d, które tworzą kieszenie e. Szczeliny f umieszczone są obok siebie na całej ścianie. Mlewo dostaje się przez szczeliny do kieszeni e, podnosi się i, jak to wskazuje fig. 1, przy najwyższym położeniu odnośnej kieszeni wysypuje się do wciągającego je prądu powietrznego. Materiał gruby opada przytem zpowrotem, jak to wskazują strzałki kreskowane, materiał zaś zmielony prąd powietrza przenosi przez nasadkę b i przewód g na sito przesiewne. Oddzielona przytem jeszcze krupka dopływa zpowrotem do młyna przewodem rurowym h. Do przewodu tego wprowadza się również rurą i materiał surowy. Młyn rurowy osadzony jest w sposób znany w łóżyiskach k.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Młyn rurowy, znamienny tem, że po stronie wlotowej młyna obok dna umieszczona jest zaopatrzona w szczeliny ścianka z kieszeniami do podnoszenia mlewa, przesypującego się przez nie.

2. Młyn rurowy według zastrz. 1, znamienny tem, że szczeliny w ścianie znajdują się wpobliżu powierzchni mielenia, tak iż naogół przez szczeliny te może wysypywać się jedynie materiał, zbierający się na dnie młyna.

Maschinenbau-Anstalt
Humboldt.

Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.

Fig 1

